

mentsexfuturer, saaledes at der i fornødent Fald kan nedlægges Indsigelse imod beryggede eller vittelig insolvente Personers Overtagelse af Boer, kan dette Diemed opnaas gjennem Reglen i § 82.

Ændringsforslaget Nr. 5 er kun en Redaktionsændring, sigtende til at tilvejebringe Overensstemmelse i Udtrykkene i § 6 og § 74.

Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 6 bemærkes, at, da det af Motiverne S. 28 ses at være Meningen, at Forskrifterne i §§ 76—79 ogsaa skulle anvendes i de i § 7 omhandlede Boer, hvilket synes Udvalget at være for megen Omstændelighed og tilbørlig Beføstning i disse smaa Boer, har man foreslaaet en udtryffeligt Bestemmelse, sigtende til at forhindre dette.

Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 7 bemærkes, at Udvalget befrygter, at de Lægmand, som skulle benytte Loven, ikke let uden Vejledning ville kunne forstaa, hvorledes Forholdet er mellem Kap. 1. og Kap. 7, og navnlig ved Læsningen af Kap. 1. ville savne visse af de Oplysninger, som først gives i Kap. 7, og derfor har man anset det for hensigtsmæssigt allerede her at henlede Opmærksomheden paa, at de supplerende Regler om Besøget og Fremgangsmaaden for Arvinger, der ville stifte privat, omhandles i Kap. 7.

Ændringsforslaget Nr. 8 er blot en Redaktionsændring.

Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 9 til § 11 bemærkes, at det er stillet for at forhindre, at Skifteretterne for Fremtiden skulle anse det for Pligt at foretage Begyndelsesforretningerne hurtigere efter Dødsfaldet end hidtil, en Forholdsregel, som neppe har viist sig at være fornøden til alle Vedkommendes Betyrrelse, men som sikkert vilde komme meget i Strid med Befolkningens Følelser og uden nogen stor Nødvendighed faare disse.

Det andet Ændringsforslag Nr. 10 til § 11 gaar ud paa udtryffeligt at befale en Sikkerhedsforanstaltning, som allerede nu er paabuden, og som formentlig under alle Omstændigheder bør iagttages.

Ændringsforslaget Nr. 11 til § 12 figter kun til at fjerne en Utidighed, der let kunde opstaa ved de paagældende Ord, som formentlig ere overflødige, men i Øvrigt er det ikke Meningen at gjøre nogen Realitetsforandring.

Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 12 bemærkes, at det figter til at fremkalde en simplere og i mange Tilfælde hurtigere Behandling af Spørgsmaalet om Arvs og Gjælds Vedgaelse eller Fragaelse. Medens Lovforslaget altid henflyder dette Spørgsmaal til den i § 16 omhandlede Skiftesamling, der i Reglen ikke vil blive holdt før nogle Uger efter Registreringen, foreslaar Udvalget, at Skifteretten enten ved Registreringsforretningens Slutning eller dog i en snarest mulig berøst afholdt Skiftesamling skal bringe Spørgsmaalet om Arvs og Gjælds Vedgaelse frem.

Er alle Arvingerne allerede da tilstede, hvilket i det virkelige Liv ofte vil være Tilfældet, kan Spørgsmaalet afgjøres uden videre Ophold; er nogle fraværende, kan Spørgsmaalet ogsaa afgjøres strax, nemlig naar En eller Flere af de Tilstedeværende erklære ikke at ville vedgaa Arv og Gjæld, i hvilket Tilfælde Vedgaelsen allerede herved er udelukket. Kun naar de tilstedeværende Arvinger alle ere villige til at vedgaa Arv og Gjæld, men der er ikke tilstedeværende Arvinger, hvis Beslutning ei have, vil det være nødvendigt at indvarsle en ny Skiftesamling med et længere Varrel, jfr. Ændringsforslaget Nr. 13. Udvalgets Forslag medfører altsaa den Fordel, at Indkaldelse af en Skiftesamling med langt Varrel ikke finder Sted, undtagen hvor dette virkelig er nødvendigt, og saaledes i en Mængde af det daglige Livs almindelige Tilfælde undgaa.

Ændringsforslagene Nr. 14 og 15 følge ligefrem af de under Nr. 12 og 13 foreslaaede Ændrings Vedtagelse.

Ændringsforslaget Nr. 16 er alene begrundet i Ønsket om at undgaa Densvining til et Lovbud, som for Lægfolk er ubekjendt, og i Stedet for sætte en Angivelse af Lovreglens Indhold.

Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 17 bemærkes, at, da Lovforslagets Rantke er den, at ethvert Bo, hvori Arv og Gjæld ikke vedgaaes, skal undergives Konkursbehandling, indtil det viser sig, at Kreditorerne ville blive fuldstændigt fyldestgjorte, kan der ikke være Spørgsmaal om at tillægge Andre end Kreditorerne nogen Stemmestret i Boets Anliggender, saalænge dette ikke er Tilfældet, og derfor bør Ordet „fortrinsvis“ udgaa, da det virkelige Forhold er det, at kun Kreditorerne ere stemmeberettigede.

Ændringsforslaget Nr. 18 figter til at tydeliggjøre, hvad der vel allerede forud var Lovforslagets Mening, nemlig at der til Kreditorernes fuldstændige Fyldestgjørelse hører ikke blot, at de en Gang ville blive fuldt ud dækkede, men ogsaa, at de til rette Forfaldstid ville blive det.

Ændringsforslaget Nr. 19 figter til ved en Tilføining til Kapitlets Overkrift at tydeliggjøre, at det kun handler om den Konkursbehandling, som Dødsboer skulle undergaa efter denne Lov, altsaa ikke angaar det Tilfælde, at de i Genhold til Konkurslovens § 145 fordres behandlede efter Konkurslovens Regler.

Ændringsforslagene Nr. 20 og 21 til § 21 figte til at betrygge fraværende Arvinger, hvis Opholdssted ikke saaledes kjendes, at Skifteretten ved Brev kan underrette dem om Dødsfaldet (Lovforslagets § 13), idet det foreskrives, at Indkaldelsen skal give det længere Varrel, ikke blot hvor det maa formodes, at den Udbøde har Kreditorer udenfor Europa eller paa Island eller Færøerne, men ogsaa, naar han maa antages at have Arvinger, som opholde sig der. Udvalget tænker navnlig paa det ikke kjendte Tilfælde, at en Arving er i Nordamerika, uden